

[Skovmand.]

med dem, der kan blive tale om, når den kommende storlufthavn er nået op på fuld kapacitet.

Boligministeren (Hastrup): Hr. Skovmand spørger, hvilke foranstaltninger jeg agter at træffe for at hindre det planlagte byggeri i det sydlige Dragør samt andre steder på Amager, hvor der vil opstå store støjgener som følge af den kommende storlufthavn på Saltholm eller Sydamer.

Jeg kan om arealet i Dragør oplyse, at boligministeriet ikke har mulighed for at gribe ind over for den kommende bebyggelse på dette areal gennem den nuværende byreguleringslov. Det omhandlede areal blev allerede ved partiel byudviklingsplan nr. 2 for Københavnsegnen fra 1951 placeret i mellemzone, og i fortsættelse heraf forberedtes byplanen og byggemodningen. Arealet er ved partiel byudviklingsplan nr. 8 for de tre Amagerkommuner fra 1967 placeret i inderzone. Det er mod øst og nord omgivet af inderzonearealer og bebyggede områder i Dragør og Store Magleby kommuner.

Om de andre arealer, der er udlagt til boligbebyggelse i Store Magleby og Tårnby kommuner i partiel byudviklingsplan nr. 8, gælder ganske det samme. Der er ikke hjemmel i byreguleringsloven til at standse bebyggelse i disse områder, når byggemodningen og de byplantekniske forhold er afklaret.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at det københavnske byudviklingsudvalg i sin betænkning vedrørende partiel byudviklingsplan nr. 8 har peget på nødvendigheden af en særlig lovhjemmel, såfremt man skal hindre udlæg af nye inder- og mellemzoner til bebyggelse. Byudviklingsudvalget udtaler — jeg citerer —

„... at man ved udarbejdelsen af byudviklingsplanen mener at have taget vidtgående hensyn til det af ministeriet for offentlige arbejder fremførte ønske om fuld dispositionsfrihed med hensyn til udbygningen af den nuværende lufthavn i Kastrup og med hensyn til mulighederne for senere i forbindelse med nedlægning af Kastrup lufthavn at placere en kommende hovedlufthavn på den sydligste del af Amager.

Byudviklingsudvalget ønsker imidlertid samtidig“
hedder det videre

„at påpege, at det i det lange løb ikke kan være tilfredsstillende for kommunerne på Amager, at de ved byudviklingsplaner med en kort gyldighedsperiode afskæres fra at disponere mere end nogle få år frem, når det gælder arealerhvervelser, byplanlægning, kloakering og placering af offentlige institutioner.“

Og så hedder det:

„Byudviklingsudvalget skal derfor henstille, at der træffes afgørelser vedrørende de nævnte spørgsmål inden nærværende plans udløb“ —

jeg kan oplyse, at planen udløber om 4 år —

„eller at der tilvejebringes særlig lovhjemmel til friholdelse af de arealer, der til den tid — ud fra byudviklingsmæssige hensyn — måtte blive udpeget til bymæssig bebyggelse, men som kan tænkes berørt direkte eller indirekte af planerne for de pågældende trafikkanlæg på en sådan måde, at bebyggelse af arealerne vil indebære investeringsspild eller alvorlige støjgener for beboerne, såfremt regering og folketing på et senere tidspunkt vedtager at gennemføre planerne.“

Der er altså for så vidt en udfordring til lovgivningsmagten her.

Jeg vil gerne sige, at jeg deler de principielle betænkeligheder, hr. Skovmand fremfører igennem sit spørgsmål og i sin motivering, som i øvrigt også var fremme ved en række forhandlinger i 1966-67 mellem boligministeren og trafikministeren om partiel byudviklingsplan nr. 5, og som trods kommunernes betænkelighed ved at standse udviklingen resulterede i meget beskedne udlæg af nye byområder. Men på baggrund af den viden, vi nu har om lufthavnsplanerne og om de dermed forbundne støjgener, skal jeg med trafikministeren drøfte spørgsmålet, om der er baggrund for særlige lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Skovmand: Jeg vil gerne sige boligministeren tak for svaret. Jeg er i særdeleshed meget tilfreds med, at man nu vil tage spørgsmålet op til drøftelse mellem boligministeriet og trafikministeriet. Det afgørende er jo ikke, hvilket ministerium der træffer afgørelsen, men at der bliver fore-